

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

Student's Attitudes Towards English Language Learning Behavior and Learning English in Low Level English Proficient

กฤษเชาว์ นันทสุดแสง*

Kritchouw Nanthasudsawaeng

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ประเทศไทย

King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Thailand

Email : Itliluks@hotmail.com

Received : 27 February, 2018

Revised : 24 August, 2019

Accepted : 8 March, 2020

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยดังนี้ ๑) เพื่อการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ๒) เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ๓) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ภาคเรียนที่ ๑ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม โดยใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์และประมวลผลด้วยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ๑) ทัศนคติของนักศึกษาที่มีระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวม นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีอยู่ในระดับต่ำ มีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ๒) นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ๓) นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีสภาพการเรียนภาษาอังกฤษด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ๔) นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (= ๓.๐๐-๓.๕๙) และมีความ

* อาจารย์ กฤษเชาว์ นันทสุดแสง Mr.Kritchouw Nanthasudsawaeng

พึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก (= ๔.๐๐-๔.๙๙) ๕) อาจารย์สอนวิชา Preparatory English for University Study มีความคิดเห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ส่วนใหญ่มักมองเห็นความสำคัญที่แท้จริงของภาษาอังกฤษน้อย บางคนแสดงพฤติกรรมสนใจเรียน แต่บางคนไม่สนใจเรียน บางคนก็มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม แต่บางคนก็ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม สิ่งที่นักศึกษาคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากเรียนภาษาอังกฤษคือการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน การสื่อสารในชีวิตประจำวัน และทักษะเบื้องต้นในการทำงานคือ ๑) ด้านเนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ในด้านเนื้อหาที่สอนฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจยาก ควรปรับให้อ่านเข้าใจง่าย ๒) ด้านเทคนิคการสอน รูปแบบการสอนที่ไม่หลากหลาย ปรับใช้วิธีการสอนให้หลากหลายรูปแบบ ๓) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่ ควรจัดนิทรรศการทางภาษาอังกฤษ ให้มากขึ้น ๔) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ขาดสื่อการสอนที่น่าสนใจ จัดหาสื่อการสอนที่น่าสนใจ ๕) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียน จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียน ๖) ด้านการวัดผลและประเมินผล ขาดการประเมินผลอย่างต่อเนื่องควรนำผลการประเมินมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : ทศนคตินักศึกษา, การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ , ทักษะภาษาอังกฤษ, ระดับต่ำ

Abstract

The research subject, student's attitudes towards English language learning behavior and learning English in low level English proficient with the purposes of education and research by. This Research about student's attitudes towards English language learning behavior and learning English in low level English proficient in teaching and learning of English ,Teaching English in the University . The purpose of this study was 1) to study the attitude, problem of students and 2) to Suggestion behavior to help for improving English. 3) To study the relationship between attitudes and behaviors of English learning students with knowledge of English. In the lower level. The sample groups to this research are 322 students. Statistic use to analyst this result from distribution of frequency, percentage, mean, Standard deviation (S.D),.The results were found as follows: 1. An attitude of student to the teacher who come to teach An English course in school mainly is about the content of the course. Secondary is about how the teachers taught then follow by the environment then last is activity. 2. A comparison attitude of student to the teacher who come to teach a English course in school distinguish by sex, age, class

and size of school. We found out from the result that their attitude are not significance different distinguish by sex, age, class and size of school. Most of the resulted are only 0.05 % different from one another. 3. Problem, obstacle and suggestion to how student want to be taught in university. 1. The content, this subject is content to hard, should is easy to understand. 2. The teaching techniques, the teaching style is not very interesting, should is teaching techniques variety. 3. The activity of teaching, lack of Chance learning activities both in and out of place. 4. The medium of instruction, lack of medium of instruction interest, supply medium of instruction interest. 5. The environment for learning and teaching, both inside and outside the classroom is not conducive to learning, environment that is conducive to learning. 6. The evaluation measurement, the evaluation continues, the evaluation should is constantly updated.

Keywords : Student's attitudes, English learning, English language learning behavior, Low level

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนทั่วโลกทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ธุรกิจบันเทิง ตลอดจน ชีวิตด้านสังคมทั่วไปนานาชาติประเทศเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและได้เน้นให้มีการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศของตนมากขึ้น ทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นประตูไปสู่อาชีพการงานที่ก้าวหน้ากว้างไกลในอนาคตความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทำให้ชีวิตมีคุณค่า สนุกสนาน มีสีสัน วัฒนธรรมร่วมกันได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับประเทศไทยซึ่งให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้นักเรียนไทยต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่มัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา แต่กระนั้นก็ตาม สัมพันธ์ พันธุ์พุกษ์ (๒๕๕๓) กล่าวถึงการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทยว่ายังได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะนักเรียน นักศึกษาไทยส่วนใหญ่ยังมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ นักเรียน นักศึกษาไทยเรามีผลคะแนนสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Educational Test (ONET) ผลการสอบ General Aptitude Test (GAT) และ Professional and Academic Aptitude Test (PAT) อยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษย้อนหลัง ๓ ปีนั้น พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ๕๐ % สอดคล้องกับ ธงทอง จันทรางศุ ที่ระบุว่าความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลง ซึ่งแนวโน้มของความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ลดลงของนักเรียนไทยดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อนักเรียนเมื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจจะกระทบต่อการพัฒนา

ประเทศในอนาคต เนื่องจากคนไทยอาจไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร หรือเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้เท่าทันประเทศอื่น ทั้งนี้เนื่องจากผลการสำรวจทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนใน ๔๔ ประเทศทั่วโลกโดยสถาบัน Education First พบว่านักเรียนไทยอยู่ในระดับที่ ๔๒ ซึ่งจัดว่าอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะภาษาอังกฤษต่ำกว่าระดับมาตรฐานมาก โดยมีผลคะแนนที่ต่ำกว่าหลายประเทศในอาเซียน ไม่ว่าจะเป็น กัมพูชา (อันดับที่ ๔๑) เวียดนาม (อันดับที่ ๓๙) มาเลเซีย (อันดับที่ ๙) เกาหลีใต้ (อันดับที่ ๑๓) ไต้หวัน (อันดับที่ ๒๕) จีน (อันดับที่ ๒๙) อินเดีย (อันดับที่ ๓๐) และ อินโดนีเซีย (อันดับที่ ๓๔)

ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย รัฐบาลไทยจึงได้วางเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษให้นักเรียนไทยว่าภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒๐ ปีนี้ นักเรียนไทยจะต้องเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แรงงานไทยสามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ โดยเฉพาะเมื่อประเทศไทยเข้าสู่การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๘ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนไทยและคนไทยทุกคนที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อ ในการสื่อสารกับประชาชนในแต่ละประเทศสมาชิกของประชาคมอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน การศึกษา เศรษฐกิจการค้า สังคม การเมือง การท่องเที่ยว ตลอดจนการสร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีระหว่างผู้คนในสมาคมอาเซียนที่มี เชื้อชาติและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยผ่านภาษาอังกฤษ ด้วยความจำเป็นดังกล่าว รัฐบาลไทยได้เร่งพัฒนาแนวทางเพื่อกระตุ้น ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษที่ด้อยลงของนักเรียนไทยให้พัฒนายิ่งขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๔ ได้ระบุให้การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยต้องครอบคลุม ๔ แกนหลัก คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและภาษาด้วยความสัมพันธ์กับพลเมืองประชาชนชุมชนโลก

ทั้งนี้ถึงแม้ว่ากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จะได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาโดยตลอด แต่จากผลการวิจัยกลับแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา หรือในระดับปริญญาตรีนั้นยังมีความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร จึงทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การทำงาน หรือแสวงหาความรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งเมื่อพิจารณาความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ลดลงของนักเรียนหรือนักศึกษาไทย^๑ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

^๑ สมิตรา อังวัฒนกุล, วิธีสอนภาษาอังกฤษ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐), รุ่งศิริรินทร์ จันทรหอม “การสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานของคหกรรมศาสตร์ด้วยรูบรีค”. วารสารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี (๒๕๔๙).

ในประเทศไทยยังไม่ได้ผลตามเป้าหมายตามกำหนดไว้ว่า เนื่องจากผู้เรียนอาจไม่ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นหรือประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงสาเหตุในแง่การขาดความพร้อมทั้งทางด้าน ครู ตำราเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และปัจจัยอื่นๆ สอดคล้องกับ Walberg ซึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่านอกเหนือจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของผู้สอนแล้ว ปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งคือปัจจัยที่มาจากผู้เรียนโดยตรง เช่น สติปัญญาของผู้เรียน ความถนัดผลสัมฤทธิ์เดิม ทัศนคติต่อการเรียน การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ การใช้กลยุทธ์การเรียน ทั้งนี้ จากผลการศึกษาของ นุชนาฏ วรยศศรี พบว่าปัจจัยทางด้านผู้เรียน ได้แก่พฤติกรรมในการเรียน แรงจูงใจ และทัศนคติต่อการเรียนรวมถึงปัจจัยทางด้านการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากปัจจัยที่กล่าวมามีความสัมพันธ์กันอีกทั้งยังส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้อีกด้วย^๒

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ามียางานวิจัยหลายชิ้นที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศอื่นๆ ทุกคนต้องเรียนรู้ และการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีไปจนถึงชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กมัธยมศึกษาและเยาวชน ฯลฯ และระบุผลตรงกันคือปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่งต่อการเรียนภาษาเนื่องจากมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา จิตใจ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ ซึ่ง Stark & Paltridge (๑๙๙๖) และ Karahan (๒๐๐๓) กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นส่วนประกอบของแรงจูงใจซึ่งกระตุ้นความรู้สึกของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ภาษานั้นๆ อีกทั้งส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการการเรียนรู้ภาษาและควบคุมวิธีการเรียนรู้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ Kara (๒๐๐๙) ย้ำว่าทัศนคติของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่ดีขึ้น โดยเฉพาะทัศนคติที่เป็นบวกของผู้เรียนภาษาสามารถช่วยผลักดันผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนากลยุทธ์หรือพฤติกรรมตลอดจนนิสัยในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษามากขึ้น

ทั้งนี้ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ระบุนิสัยในการเรียนของผู้เรียนให้สำเร็จว่าประกอบด้วยพฤติกรรม การเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนและการจัดระบบการเรียน การมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิราภรณ์ เทพนิม ซึ่งได้พบว่าทัศนคติหรือนิสัยตลอดจนวิธีการปฏิบัติตนในการเรียนของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ

^๒ นุชนาฏ วรยศศรี, ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๔).

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นคือหากผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนดี จะมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการเรียนสูง ยังได้สำรวจพบว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีนั้นส่วนใหญ่เนื่องมาจากมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี มีความสนใจในการเรียน และมาจากเขาว่าปัญญาเป็นส่วนน้อย

ดังนั้น บทบาทสำคัญสำคัญของครูผู้สอนคือการช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น โดยการกระตุ้นผู้เรียนให้มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาหรือพฤติกรรมการเรียนภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง เพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถพึ่งพาตนเองได้

จากความสำคัญของทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนดังกล่าวนำไปสู่คำถามว่าการที่นักศึกษาไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้อยลงมีผลมาจากปัจจัยดังกล่าวด้วย หรือไม่ เพียงใด งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรี และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา ๒๕๕๙ นักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีผลการเข้าสอบเข้าวิชา ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ กล่าวคือนักศึกษาส่วนใหญ่ มากกว่า ๗๐% มีผลคะแนนสอบ (ONET) วิชาภาษาอังกฤษ อยู่ที่ระดับน้อยกว่า ๓๐% (งานทะเบียนกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรี และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือวิทยาเขตระยอง)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อการศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ
๒. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ
๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

คำถามวิจัย

๑. นักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีทัศนคติอย่างไรต่อภาษาอังกฤษ
๒. นักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีพฤติกรรมอย่างไรในการเรียนภาษาอังกฤษ
๓. ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใด

ระเบียบวิธีวิจัย/วิธีการศึกษา

ประชากร

กลุ่มประชากรสำหรับงานวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีคะแนนสอบ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ น้อยกว่า ๓ % จำนวน ๑,๗๑๘ คน จาก ๖ คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะรัฐศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร และคณะศิลปกรรมศาสตร์ (งานทะเบียนกลาง, ๒๕๕๙)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแบบของ Krejcie and Morgan (๑๙๗๐) โดยยึดตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนกลุ่มประชากรทั้งหมด ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวนประชากร นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้งหมด วิทยาเขตปัตตานีที่มี คะแนนสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ น้อยกว่า ๓๐% มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๐๕๔ คน และขนาดกลุ่มตัวอย่างของจำนวนประชากรดังกล่าวคือ ๓๒๒ คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละคณะ และการสุ่มอย่างง่ายตามลำดับ ตารางที่ ๓.๑ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ๑) แบบสอบถามนักศึกษา ๒) แบบสัมภาษณ์นักศึกษา และ ๓) แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชา Preparatory English for University Study ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือตามหลักการที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์นักศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

สรุปผล

๑. นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (= ๒.๐๐-๒.๙๙)

๒. นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (= ๒.๐๐-๒.๙๙)

๓. นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีสภาพการเรียนภาษาอังกฤษด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (= ๓.๐๐-๓.๙๙) มีสภาพการเรียนภาษาอังกฤษด้านสื่อประกอบการสอนและด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (= ๒.๐๐-๒.๙๙) จึงอาจสรุปได้ว่า สภาพการเรียนภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมในระดับน้อยถึงปานกลาง

๔. นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (= ๓.๐๐-๓.๕๙) และมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก (= ๔.๐๐-๔.๕๙)

๕. อาจารย์สอนวิชา Preparatory English for University Study มีความคิดเห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ส่วนใหญ่มักมองเห็นความสำคัญที่แท้จริงของภาษาอังกฤษน้อย บางคนแสดงพฤติกรรมสนใจเรียน แต่บางคนไม่สนใจเรียน บางคนก็มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม แต่บางคนก็ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม สิ่งนี้นักศึกษาคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากเรียนภาษาอังกฤษคือการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน การสื่อสารในชีวิตประจำวัน และทักษะเบื้องต้นในการทำงาน การเรียนในชั้นเรียนนั้นมีบางส่วนไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาเนื่องจากมีความรู้พื้นฐานน้อย นักศึกษาบางส่วนชอบเล่นโทรศัพท์มือถือ บางคนชอบหลับในห้องเรียน บางคนชอบคุยเสียงดัง สนใจอย่างอื่นมากกว่าการเรียน ส่วนใหญ่เมื่อกลับไปบ้านมากกว่าร้อยละ ๙๐ ไม่มีการกลับไปทบทวนบทเรียนโดยสังเกตได้จากการเรียนในครั้งต่อไป การส่งการบ้านของนักศึกษาในแต่ละครั้ง ประมาณร้อยละ ๘๐ ที่ส่งครบตามกำหนด ที่เหลือส่งไม่ตรงตามกำหนด แต่มีคนบางคนไม่ส่งการบ้านเลย นักศึกษามีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ บ้างเล็กน้อย เพื่อใช้ในการตอบแบบฝึกหัด มีบ้างที่ศึกษาเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต โดยการสังเกตจากการการนำคำถามมาถามในชั้นเรียนของนักศึกษา การนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสื่อสารได้ บางคนสามารถพูดได้แต่พูดได้ไม่คล่อง นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการเรียนดี เมื่อเรียนแล้วเข้าใจก็จะนำความรู้ไปใช้ แต่บางส่วนขาดโอกาสในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษก็จะขยันทำแบบทดสอบและมีความรู้ดีกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ ถ้ามีความรู้สึที่ดีต่อภาษา ก็ทำให้การเรียนดีขึ้น มีความสัมพันธ์กัน แต่บางคนถ้าได้ผลการเรียนภาษาอังกฤษไม่ดีก็จะกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น สัมพันธ์กัน คือ สมาธิและสติ จะเรียนดีขึ้น แต่ถ้ามีโทรศัพท์รบกวนก็จะเบี่ยงเบนความสนใจไม่ขจัดแย้ง คนที่ตั้งใจ ก็จะมีการถามตอบ และส่งงานตามกำหนด

ผลการศึกษา

จากผลการวิจัยการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

๑. นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยหรืออาจกล่าวได้ว่ามีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญมากเพราะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความ

ฉลาดเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับว่ามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ การ์ดเนอร์ และ ลิทเทิร์น วูด ให้ความเห็นว่าความสำเร็จของการเรียนภาษาอังกฤษนั้นไม่ได้เป็นผลมาจากความถนัดทางภาษาหรือความเฉลียวฉลาดเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษนั้น เนื่องจากทัศนคติเป็นกุญแจที่สำคัญสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเหมือนกับการเรียนรู้ในแขนงวิชาอื่นๆ ที่มีทัศนคติเป็นกำลังสำคัญสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ การ์ดเนอร์และ แลมเบิร์ต^๓ กล่าวว่าความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีอิทธิพลมาจากความรู้สึกรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษนั้น นอกจากนี้การมีทัศนคติที่ดียังช่วยให้กระบวนการเรียนนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่ดีของผู้เรียนอีกด้วย และยังสอดคล้องกับ อิลลิส อาร์ ที่ระบุถึงความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษว่ามาจากอิทธิพลของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษนั้น ต่อเจ้าของภาษา รวมถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และค่านิยมทางสังคม^๔ นอกจากนี้ แพตวิกค์ กล่าวว่า ธรรมชาติของการเรียนภาษาอังกฤษนั้นต้องเกี่ยวเนื่องกับปัจจัยทางด้านสังคมและจิตวิทยาซึ่งโดยพื้นฐานแล้วขึ้นอยู่กับแรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนภาษาเป้าหมายนั้น และยังสอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์โสธร^๕ ซึ่งกล่าวว่า ความถนัดทางภาษาเป็นความสามารถด้านภาษาและองค์ประกอบย่อยส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ชาวียอง ซึ่งมีความคิดเห็นว่าการมีความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวกำหนดทัศนคติ กล่าวคือ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษได้ดีจะเกิดทัศนคติที่ดีในทางบวก ส่วนผู้เรียนที่เรียนภาษาไม่ดีจะเกิดทัศนคติทางลบ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่อิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชานี้ โดยเป็นที่ยอมรับกันว่าหากผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวก น่าจะนำไปสู่แรงจูงใจในการเรียนมากกว่าทัศนคติเชิงลบ ทั้งนี้ ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์^๖ และ วิชชุดา เตียวสกุล^๗

^๓ Gardner, R.C., & Lambert, W. E., *Attitude and Motivation in Second Language Learning*, Rowley, (Mass: Newbury House, 1972).

^๔ Ellis, R., *The study of second language acquisition*, (Oxford : Oxford University Press, 1994).

^๕ อัจฉรา วงศ์โสธร, การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษ ของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล, *รายงานการวิจัย*. (สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๗), หน้า ๓๑.

^๖ ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์, ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ส ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, *ปริญญาานิพนธ์เกียรตินิยมศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๑)

^๗ วิชชุดา เตียวสกุล, ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖, *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๑)

พบว่า ทักษะที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีเกี่ยวกับตัวครู การศึกษา การจัดการเรียนรู้ และเพื่อน จะนำไปสู่การพฤติกรรมแสดงออก ๒ ลักษณะ คือ

๑) ทักษะที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือทัศนคติเชิงบวก ซึ่งนักเรียนจะแสดงออกในลักษณะ ความพึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี ยอมรับความสามารถและวิธีสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา โรงเรียน และระบบการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

๒) ทักษะที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือทัศนคติเชิงลบ ซึ่งนักเรียนจะแสดงออกในลักษณะ ไม่ชอบการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อยๆ อาจกล่าวได้ว่าทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเท่าๆ กับความถนัด ซึ่งจะชี้วัดความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการเรียนรู้วิชานี้ การมีทัศนคติที่ดีของผู้เรียนสามารถทดแทนความถนัดน้อยที่ผู้เรียนมีต่อ ภาษานี้ให้ประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ทัศนคติของผู้เรียนยังส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของ ผู้เรียนอีกด้วย กล่าวคือ การมีทัศนคติเชิงบวกเอื้อต่อการมีพฤติกรรมเรียนที่ดีหรือการเลือกใช้กลวิธี การเรียนที่เหมาะสมกว่าการมีทัศนคติเชิงลบซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมเรียนที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น นักศึกษา ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จึงมีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งผลการวิจัย สอดคล้องกับ ชีรชัย ช่วงบุญศรี, ธมลวรรณ มาตรสิงห์ และจิรพจน์ ขวัญคง;“ วรุณี ทองแสง;“ นิสา บุญเจริญ^{๑๐} เป็นต้น

๒. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีพฤติกรรมการเรียน ภาษาอังกฤษที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผล สัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนของผู้เรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังสามารถ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมทางการเรียนและวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ เช่น ความพยายาม ความตั้งใจ พักผ่อน ให้เพียงพอก่อนมาเรียน การรู้จักบริหารจัดการเวลา รู้จักเทคนิควิธีการเรียนที่ถูกต้อง หรือการวางแผนวิธี

^๙ ชีรชัย ช่วงบุญศรี, ธมลวรรณ มาตรสิงห์ และจิรพจน์ ขวัญคง, ทักษะที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครู ต่างชาติในโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัด พิษณุโลก, **ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก, พิษณุโลก, ๒๕๕๐)

^๙ วรุณี ทองแสง, ทักษะดีของนักเรียนโรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑๓๓๑๐๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, **รายงานการวิจัย**, (โรงเรียนผาอินทร์แปลง วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต ๒. เลย, ๒๕๕๐).

^{๑๐} นิสา บุญเจริญ, ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท และ ทักษะที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมกับรูปแบบการสอน แบบบรรยาย, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่, ๒๕๕๒).

ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ประสบความสำเร็จการเรียนได้ การเรียนภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกัน ผู้เรียนจะต้องรู้จักเลือกใช้พฤติกรรมทางการเรียนหรือเทคนิค การเรียนรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ ของตน พฤติกรรมทางการเรียนหรือเทคนิคการเรียนถือได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนาย ความสามารถทางภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย แมตดอคค์

พฤติกรรมการเรียน เป็นวิธีการประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการ เรียนภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้พบแนวทางการแก้ปัญหาในเรียนวิชานี้ให้ได้เร็วและง่ายขึ้น ซึ่ง ริชาร์ด และ เพลทท์ ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนที่มีการเลือกใช้พฤติกรรมการเรียนที่ถูกต้องและเหมาะสมนั้น จะช่วยให้การ เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย เนื่องจากการมีพฤติกรรมหรือวิธีการเรียนที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วย ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจและจดจำข้อมูลที่ได้เรียนมาเร็วขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้เร็วขึ้นและสามารถพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้นักวิชาการหลายท่านยังระบุ ตรงกันว่าผู้เรียนที่เลือกพฤติกรรมการเรียนที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองนั้น จะช่วยส่งเสริม ให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่ง อ็อกฟอร์ด กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนการเรียนรู้ ภาษาที่จำเป็นและเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายในการเรียน และ ลี และอ็อกฟอร์ด ยังกล่าวอีกว่าผู้เรียนที่มีการปรับปรุงพฤติกรรมในการ เรียนรู้ภาษา จะเป็นผู้เรียนที่สามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาของตนเองให้ดีขึ้น และถ้าหาก ผู้เรียนเลือกใช้พฤติกรรมหรือเทคนิคการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองแล้วยังช่วยให้ตนเองจัดการ ภาระงานหรือแก้ปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมายได้ง่ายขึ้น อีกทั้ง ชามอท์และคูเปอร์ ยังกล่าวอีกว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงเป็นผลเนื่องมาจากการเข้าใจวิธีการใช้พฤติกรรมที่ถูกต้องและ เหมาะสมในการเรียน ขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำนั้นเขาไม่ชำนาญการเลือกใช้ พฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสมในการเรียน และอ็อกฟอร์ดยังเน้นย้ำว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ จะใช้ความหลากหลายของกลยุทธ์การเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ และจากการศึกษาของ โอ มอลเลย์ พบว่า ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาภาษาอังกฤษนั้นเป็นเพราะเขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมเดิมๆ ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พอร์ท พบว่าผู้เรียนที่มีสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษต่ำ เป็นเพราะเขาเลือกใช้พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น นักศึกษา มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จึงพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม

๓. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีสภาพการเรียน ภาษาอังกฤษด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสื่อประกอบการสอนและด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย จึงอาจสรุป

ได้ว่า สภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมในระดับน้อยถึงปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

๑) การจัดการเรียนรู้ ที่ครูให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ชุมชนน้อย ไม่มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน ครูไม่มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง ไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง บางครั้งครูใช้ภาษาในการสอนยากเกินไปและไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็นประชุม พูดคุยให้คำแนะนำ และรับฟัง ครูไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เผชิญสถานการณ์ การหาแนวทางป้องกัน และการแก้ปัญหา และมีการจัดการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียนน้อย

๒) ด้านสื่อการสอนประกอบการสอน ครูยังไม่ค่อยใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ทำให้ นักศึกษามีความสนใจและเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย มีการแจ้งรายชื่อหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเองที่น้อย สื่อประกอบการเรียนการสอน ยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้น้อย

๓) บรรยากาศการจัดเรียนรู้ การจัดบรรยากาศและกิจกรรมยังไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียน รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้เรียน จำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องมีจำนวนมากเกินไป การจัดสภาพแวดล้อม เช่น ห้องเรียนสะอาด เงียบสงบ ไม่ร้อนหรือไม่หนาวเกินไป ไม่มีสิ่งรบกวน เป็นต้น ยังไม่เหมาะต่อการเรียนรู้เท่าที่ควร

๔. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

๑) ด้านเนื้อหา เนื้อหาด้านต่างๆ ที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับที่พอใช้ได้ เช่น มีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก มีความน่าสนใจ ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ไม่ยากเกินไป สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และมีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ เป็นต้น

๒) ด้านครูผู้สอน ครูมีการเตรียมพร้อมในการสอนที่มีความเหมาะสมในระดับที่พอใช้ได้เท่านั้น เช่น การเตรียมการสอนล่วงหน้า ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ความรอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการ เป็นต้น ในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การประยุกต์สิ่งที่สอนเข้ากับสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และรู้จักวิพากษ์วิจารณ์ ครูสามารถทำได้เพียงระดับที่พอใช้เท่านั้น อีกทั้งยังโอกาสนักเรียนในการซักถาม และการเสริมแรงในการให้รางวัลแก่นักเรียนที่ทำกิจกรรมสำเร็จยังไม่มากเท่าที่ควร

๓) ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสามารถทำได้เพียงระดับพอใช้ได้เท่านั้น เช่น การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม การจัดกิจกรรมในรูปแบบฝึกที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี และนำไปใช้ได้ถูกต้อง การใช้สื่อและเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมในการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม การจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิก เช่น การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา การกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาอังกฤษและการสืบค้นข้อมูลความรู้ต่างๆ เป็นต้น

๔) ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวัดและประเมินผลครูสามารถทำได้เพียงระดับพอใช้ได้เท่านั้น เช่น การใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย การประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน การเฉลยหรือแนะแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ การประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียน การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน การแจ้งเกณฑ์การประเมินล่วงหน้า การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม และการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง เป็นต้น

๕) ด้านการนำไปใช้ ความพึงพอใจของภาษาอังกฤษด้านการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก เพราะภาษาอังกฤษสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และใช้ในการประกอบอาชีพได้

๕. ผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์สอนวิชา Preparatory English for University Study มีความคิดเห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จะมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ดีนั้น จะส่งผลให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความฉลาดเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับว่ามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย ความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีอิทธิพลมาจากความรู้สึกรักหรือทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษนั้น นอกจากนี้ การมีทัศนคติที่ดียังช่วยให้กระบวนการเรียนนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่ดีของผู้เรียนอีกด้วย

เช่น เมื่อผู้เรียนไม่ชอบเรียนก็จะทำให้ไม่สนใจเรียน ไม่ตั้งใจปฏิบัติตามที่ครูสั่ง ไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ก็จะทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จ^{๑๑}

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

๑) การสร้างแบบสอบถามการวิจัยมีการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน และมีการปรึกษากับนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง

๒) งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียวทำแบบสอบถามเพียงครั้งเดียว อาจทำให้ข้อมูลที่ได้ อาจมีโอกาสคลาดเคลื่อนได้มาก ดังนั้นหากจะผลการวิจัยนี้ไปใช้ควรมีการวัดซ้ำอีกรอบ

๓) ถ้าต้องการนำเครื่องมือการวิจัยนี้ไปใช้ ควรมีการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมืออีกครั้ง ให้มั่นใจก่อนว่าเครื่องมือยังมีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผลการวิจัยที่ได้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

๑) ควรทำการวิจัยอย่างต่อเนื่องในปีการศึกษาถัดไปของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ โดยใช้แบบสอบถามการวิจัยนี้ เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

๒) ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่อาจส่งผลให้นักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำเช่น หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน บุคลิกภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

ธีรชัย ช่วงบุญศรี, ธมมวรรณ มาตรสิงห์ และจิรพจน์ ขวัญคง. ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติในโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก. **ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยพิษณุโลก, พิษณุโลก, ๒๕๕๐.

นิสา บุญเจริญ. ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทและทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมกับรูปแบบการสอนแบบบรรยาย. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, สาขาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่, ๒๕๕๒.

^{๑๑} Gardner, R.C., & Lambert, W. E., **Attitude and Motivation in Second Language Learning**. Rowley, (Mass: Newbury House, 1972).

นุชนาฏ วรยศศรี. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต.** สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๕๔.

รุ่งศิริรินทร์ จันทร์หอม. “การสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานของคหกรรมศาสตร์ด้วยรูบรีค”. **วารสารการศึกษา.** มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (๒๕๕๙).

วรุณี ทองแสง. ทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๓๓๑๐๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. **รายงานการวิจัย.** โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต ๒. เลย, ๒๕๕๐.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

อัจฉรา วงศ์โสธร. การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล. **รายงานการวิจัย.** สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๗.

Bloom, B. S. **Human Characteristics and School Learning.** PP. New York : McGraw-Hill Book Co., 1976.

Ellis, R. **The study of second language acquisition.** Oxford : Oxford University Press, 1994.

Gardner, R.C. **Focus on Learner : Pragmatic Perspectives for the language Teacher.** Rowley : Newbury House, 1973.

Gardner, R.C., & Lambert, W. E. **Attitude and Motivation in Second Language Learning.** Rowley, Mass: Newbury House, 1972.